

[Niels Helveg Petersen]

det, at man tillod sig den luksus at diskutere sagerne i stedet for at skubbe det fra sig?

Nej, jeg tror ikke, at det ville være skadeligt for vores forhandlingssituation eller for varetagelse af konkrete danske interesser inden for EF at føre en dialog og en samtale, hvor man forsøgte, bedre end det er gjort hidtil, at prøve på at forstå hinanden. Der bliver selvfølgelig også en dialog om ting, man er uenige om, men hvad gør det? Det er der i forvejen. Jeg tror, sådanne diskussioner ville afsløre, at uenigheden var større, end den behøvede at være.

Det er forsøgt før. I november 1977, altså for syv år siden, foreslog den daværende udenrigsminister, K. B. Andersen, at uvildige personer skulle gennemføre en dyberegående undersøgelse af EF. Det var en forholdsvis økonomisk betonet undersøgelse, man dér ville have foretaget. Vi har med vort forslag villet brede viften ud og indrage også andre sager end de økonomiske i diskussionen.

Hr. Ivar Nørgaard siger, at det ville blive en tidkrævende proces med en stor og tung kommission. Det synes jeg er en relevant indvending, men det har hele tiden foresvævet os, at denne kommission som andre kommissioner, som det jo da heldigvis er blevet skik og brug, skal udsende delrapporter til stadighed. Den skal ikke sidde i syv år for så at barsle med en telefonbog, men efterhånden som den får gennemdiskuteret emner, sender den det ud. Disse delrapporter kan så løbende indgå i den politiske debat, således at man selvfølgelig tager de ting op, som er de vigtigste her og nu, og så breder undersøgelsen videre ud.

Hr. Ivar Nørgaard har et andet argument. Han siger: vi kan ikke diskutere disse ting sagligt, for det er jo grundlæggende politiske holdninger, det drejer sig om. Der er det at sige til det, at det gælder, som hr. Gade påviste det, i virkeligheden alt, hvad vi beskæftiger os med. Hver gang vi giver os til at udrede noget som helst, er der politiske modsætninger i stoffet. Dem må man prøve at udrede, så man kan få dem skilt ud, så der bliver tilbage, hvad der på trods af modsætningerne er enighed om.

Det gør vi i mangfoldige sager, men der er specielt i EF-sagerne nogle områder, hvor jeg tror, at det vil være muligt at nå meget langt med hensyn til gensidig forståelse. Må jeg nævne et par stykker: EFs forhold til omver-

denen, EFs forhold til industrilandene USA og Japan, bl.a. de industrielle problemer, der er i forholdet mellem Europa og USA/Japan, som jo ikke ændres af, om vi holder os udenfor eller indenfor. Der er forholdet til u-landene, Østlandene og sidst, men ikke mindst, de nordiske lande, hvor dialog, diskussion og analyser i allerhøjeste grad er på deres plads. Tilsvarende gælder vigtige områder inden for det sociale og kulturelle liv, hvor jeg også synes der er stof at hente.

Hr. Gade vil jeg gerne sige tak. Jeg vil især takke for holdningen. Jeg synes, at den i og for sig viser bedre end meget af det, jeg har sagt, at der er en bevægelse i gang for at prøve på at komme op af skyttegravene og komme til at diskutere sagerne mere reelt.

Hr. Albrechtsen vil jeg sige tak for tilslutningen til forslaget, men jeg skal ikke undlade at gøre opmærksom på, at det er min personlige opfattelse, at stod vi udenfor, så ville netop kravene til indkomstpolitikken, til offentlige besparelser, vokse betydeligt. Det er noget af det, der skulle indgå i kommissionens arbejde, det er i hvert fald min bestemte opfattelse.

Jeg vil også sige tak til hr. Poulsgaard, som jeg tror ramte meget præcist med sine bemærkninger om, at vi i EF-politikken står med et folkeligt problem. Vi har lagt et forslag frem, hvordan vi har givet et bidrag til, et bud på, hvordan man kunne gøre et forsøg på at komme op af skyttegravene. Det har i første omgang ikke fået en sådan modtagelse, at jeg kan skimte et flertal, men jeg håber trods alt, at dialogen i markedsudvalet kan bringe os lidt nærmere en forståelse af, hvad det egentlig er, vi har behov for.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg har megen sympati for de betragtninger, hr. Niels Helveg Petersen lige kom med. Når hr. Niels Helveg Petersen beklager, at der er for lidt dialog, og når han beklager, at dialogen er for meget præget af det, der blev kaldt »fortidsknuderne fra 1972«, så er jeg helt enig.

Men spørgsmålet er, om vi slipper for de problemer ved at etablere et nyt debatforum ud over de mange, der allerede er. Hvad vil der ske, hvis man gør det? Vil nissen ikke bare flytte med? Jeg tror det. Hvis hr. Niels Helveg Petersen ikke tror det, ligger der i